

Pri hí'ztva prílikaj gôvori.

(Vküpposztavo FLISZÁR JÁNOS vp. vucsitel.)

1. Pri zarocsenyi nôvi hí'znikov.

(Sztarisina gôvor.)

Pravo je Bôg dávno, dávno,
Pri zacsétki szvéta rávno:
„Nemre cslovek szam 'ziveti,
More szvoj veren pár meti.“

Záto je ocsi Ádami
Erkao prvomi mó'zkomi:
„Glédaj etam moj szin Ádam,
Tô rô'zo ti za 'zeno dam!“

Kak Adám zaglédne rô'zo,
Szebi szí zarôcsi Ejvo:
Tak szta Ádam ino Ejva
Grátala mô'z ino 'zena.

I od onoga hipa mao,
Májo v-tom vszi junáki tao;
Tak szmo csinili mi sztári,
Za nami delajo mládi.

Nas mlado'zenec je tüdi
Ziszkao vrédno rô'zo szebi,
Po trüdi szrdca lübézni
Jo gor' naisao pri toj hí'zi.

Stera je tü cvela, rászla,
Kak liliom sze osznávlala.
Z-lübézni szí jo je zvolo
I szebi za Ejvo szproszo.

Prék jo poszadi v-szvoj püngrad,
Vu szvojega szrca ograd;
Naj bode nyeg'va korôna,
Lepô cvetécsa persôna.

Naj bô nyegove familje, —
Gáji nyè rodne mladike,
Gori obdr'zi odvêtek,
Na iména drági cvêtek.

Povêdte nam tak sztarisje,
Ka je vase nakanênye? . . .
Jeli mi z-szrecsov hodimo,
Gdare vaso csér proszimo?

Sztarisov odgovor:

Csi je tô tak bo'za vola,
Ka szta sze tak polúbila,
Da endrüg'ga scséta bidti,
Prôti nescsemo csíniti.

Sztarisina nadaljáva:

Tak váj zdâ 'ze lehko pitam:
Jeli sze lübita naj znam?
. . . odgovorita . . .

V-rôke szí szég'nita mikmá,
Prsztanke szí vöodménta!
. . . vö szí odmenita . . .

Sztarisina:

Bojdita tak zarocseniva,
Od vszê nász blagoszloven'a,
Za tri, stír' tjedne zdániva
I endrügomi dániva!

2. Na gosztüvanye pozávanye.

(Po zvacsini.)

Dika bojdi Bôgi i nyeg'vomi szini,
Mir, blagoszlov hí'zi etoj, i dr'zini.
Vu poniznom szrdci odpüsztcsênye proszim,
Zdá, da v-velkom poszli eszi notri sztôpim.

K-vam szem poszlani (z-X. Y.) obcsine,
 Od N. N. Mihályá i fűvár's'ce nyegve
 Ino cséri nyidva, pokorne Trézike;
 Tak tüdi (z Vanecsa) od N. N. Jánosa,
 Tűvársice nyeg've i sziná Miklôsa,
 Ka prisesztni tjedén, — tő je tő v-nedelo,
 Kak je tő od vréli zárocskov potřeбно,
 V-poniznoszti pôleg indasye návade,
 Pôleg bo'ze vôle i krsztsanszke právde,
 Pred bo'zim oltárom z dűse oblűbita,
 Priszego deneta, z-szrdca sze lűbita,
 Vu szvétom li'ztvi sze vkűper prikapsita,
 Tő nazvűszttiti pred gmajnov popascita . . .
 Lűdno vasz pozdrávľajo i pozávajo,
 Po szvétom ôpravki na szôomenek toga
 Dněva, radoszti gosztsenyé zovėjo,
 Na stero vász z familjov szrdcá 'zelėjo . . .
 — Odpovedávanye sze gori nevzeme,
 Ni niksa apelácia neposzľűhne.
 Tő szem vam z-postenyom szrdca vönazvűszto
 I poszelszta dűznoszt ôszveino obvűszto.
 Zdá pa odhájam i Bôg teccasz boj z vami,
 Bojđite veszéli, v-dűsi, v-téli zdravi.

3. Pred zdávanyem od hi'ze v-cérkevidênem.

(Sztarisina szlobôd.)

Dika hvála Bôgi eti i vu nébi,
 Blí'zamo sze k-mejej k-veszél'nomi dněvi,
 Vu sterom sze etivi lűbavnivi szrdci
 Vkűp'zűv'zeta z histvom, po szvétój pravici.
 Prvle, kak bi sze mi na eto pôt vzéli,
 Proszimo oco, mater, da bi privolili,
 Odpűszttili z-nami lűbléno csér szvojo,
 Da jo z-tém mladéncom vkűper prikapsimo.
 Pôleg bo'ze vôle i sztáre návade
 Nazâ pripelamo, kak hi'znike mláde.

4. Z-cérkvi domô pridôcs.

(Drű'zbana náklon.)

Dika hvála Bôgi vu nébi i zemli.
 Z-szrecsov szmo hodili v-szvétom nasem poszľi;
 Dvě verni szrdci szmo tak vkűp zakelili,
 Da sze vkűp dr'zita noť do szvoje szmrťi.
 Naj bode mládi pár, z szrdca 'zelêmo,
 Szrecsen i blá'zeni, odkrito povêmo;
 Bo'zi blagoszlov ga szprevája do szmrťi,
 Vise sztô lét 'zivé vu zemelszkom vrti!

Disputacija vu Marburgi 1529. leta.

5. Pozdráv na mlàdi pàr.

(Med vecsérjov po sztarisini povèdani).

Sznehô, mlado'zénca, kèva znami jèta,
Nyidva naj 'zivi Bôg szrecsna dúga lêta.
Bodeta vszigdár tak z-lübéznov puniva,
Za edno leto 'ze máloga zibala.
Sztarisom, rodbini, vszigdár pokorniva,
Nigdár nè nikomi hüdô okorniva.
'Zivi nyidva Bôg du'ze, kako bi stela,
Vszigdár telko, kak dnesz jeszti, piti mela!

6. Pozdráv na mládoga pára sztarise.

Postüvana szvádba, mlàdi ino sztári,
Ki szte tú nazôcsi, pri tom mládom pári,
Gde szmo vszi veszéli pri bogatom sztôli,
Jeszti, piti mámo vszák' po szvojoj vòli.
Kak sze ftics veszeli, gda na perôt püszi
Mláde szvoje z-gnèzda i gori je szkrmi;
Tákso radoszt májo té hi'ze goszpodár,
Stera naj neminé od nyih hí'ze nigdár.
Mládoga pára sztarise z-obè sztráni
Naj 'zivi Bôg dúga lêta v-dobrom zdrávji,
Da sze veszelijo szvojemi odvètki
Ino sze vszákajo, da pridejo vnúki.
'Zaloszt i vsze húdo dalecs od nyih hodi,
Dobra vola, szreca vszigdár 'znyimi bojdi.
Bôg je csúvaj, vari ino dúgo 'zivi,
Rávno tak, kak dnesz nàsz, pri tak dobrom vini!

7. Ob polnôcsi, gda sze sznehé vè nec doli vzeme i vu 'zenszek réd sze notri szpela, preoblecsè sze.

(Poszneálja (sztarisíca) etak govori:)

Nôcs sze je 'ze na ovkraj preobrnôla,
Dvanàjszet je vóra, vdáрила, minôla.
Da sze vsze na szvéti rado premenyáva,
Vszigdár nacsi i nacsi preoblekáva:
Premènmo zdà 'ze mi tú naso sznejicsko,
Kak szo vsze drúge, na blá'zeno 'zenicsko;
Doli sze naj vzeme vè nec z-gláve nyéne,
Dene sze na nyô pocil, 'zenszke znaménye.
Nè je vecs devojka, v-'zenszki réd je prisla,
'Zenszek pozványe de po etom noszila,
Bôg jo dugo 'zivi veszélo i bisztro,
Za leto debela, gráta mati hitro.

8. Sznehé szlobôd, gda jo tà pelajo.

(Po sztarisini naprê dâni.)

Postüvana szvádba, ocsa, mati, 'zlâhta,
 Szôszedje i znanci, szesztre, dobra brátja!
 Poszlühnte me malo, ka vam bodem pravo,
 Naj hênnya mu'zika, plesz, veszêlje zdravo.
 Vszâko delo, stero je melo zacsétek,
 More meti ono tüdi dokoncsétek.
 Rävno zâto i mi, ki szmo eszi prisli,
 Stero szmo iszkali, tó scsémo odneszti.
 Nê szmo szamo zaman tü dobro 'ziveli,
 Jeli, pilí ino sze prav veszelili,
 Kámro, peovnico, posteno szpráznili,
 Goszi, rece, küre, bravé potrosili,
 Kak právi rôparje, szvoj kincs scsémo meti,
 Csi nam ga nedâte, szilov ga odneszti.
 Ali, da szmo 'ze 'znyim tak vküp zaszmoljeni,
 Ka je on 'ze z-nami szpjoj vküp zakeljeni,
 Nê nam trbê szile, száma rada ide,
 Nasa lêpa ftica v-nôvo gnezdô szvoje.
 Zâto prvle, kak bi od etec odisla,
 Pomeni scsé vzéti szlobod i tak de sla.
 Predrági sztarisje, ocsa ino mati,
 Váj morem ôbrvim zdâ naprê pozvati,
 Vama zahvâlti, ka szta jo gor' szhránila
 I zdâ 'ze na szvoje perôti pûsztila,
 Pod obrambo*), N. N. zravнала,
 Koga szrdca, z-dúse lúbi i má rada;
 Kak sze je pascsila vam' pokorna bidti,
 Tak má szvojo dú'znoszt nadale szpuniti,
 Tüvár'sa i nyeg've verno postüvati,
 Da sze máta v-nyima v-szrdci radüvati.
 Kak nam szvéto píszmo po pravici právi:
 'Zena ocsó, mater i hi'zo osztávi,
 Naszledúje mo'zá ino nyemi szlú'zi,
 V-dúsi, v-téli sze vuvszem k-nyemi pridrú'zi.
 Odpûsztila jo tak vu bo'zem iméni
 I méta jo nadale vu szrdci v-méri.
 Odpûsztila ji, csi je gda kaj vgresila,
 Váj vuvszem bôgati, gdate zamüdila.
 Nepripisújta tó nyénoj okornoszt,
 Nego bole preszlaboj neszpametnoszti.
 Ocsa nebeszki naj vama vsze povrné,
 Od váj vsze to húdo szmileno odvrné.
 Blagoszlov darúje pri hi'zi, na pôli,
 Obdr'zi váj v-dúgom 'zitki, v-dobroj vôli,

*) Mlado'zenca imé.

Da sze máta zdrávji, 'zitki radüvati,
Nigdár vu zménkanyi zroka në sztarati,
Vrsenécsim vnükom v-szrdci veszeliti,
Vu késznoj sztaroszti od nyih pocsesztiti.
K-koncovi, gda váj Bôg od etec pozové,
Düse vájne k-szebi vu nébo odneszé.
Osztanita z-Bôgom! Tõ vam 'zelé szrdca
Pokorna csi vájna zdâ odhájajõcsa.

Od bratov i szesztér:

Bratje, szesztre, od vász tüdi szlobõd jemlé.
Prvle, kak odide, vam vsze dobro 'zelé;

Deca pod pazkov diakonisz pri velkom prányi.

V-hi'zi etoj de 'ze nyéno meszto prázno,
Stero de po etom vam za gnêzdo dáno.
Rászte, osznávlajte sze v-Bogá bojazni,
Roditelom, 'zláhti, szebi vu radoszti,
Tak bodete szrecsni med lüdmí na szvétí,
Na postenyé rodi ino szami szebi.

Od szvatov:

Posteni szvatovje, szõszedje i znanci,
Ki szte szi tál vzéli vu nasoj radoszti,
Té mláde hi'znike k-cili pripelali,
Hválímo vam, ka szte sze eszi potrüdili.

Obdr'zte nyidva nadu'ze vu szpômenki,
Vu lûbézni szrdcá lëpom prijátelsztvi.
Bôg vasz blagoszlovj, vszákoga poszebi,
'Zivte vu blâzensztvi, v-neszkoncsanoj radoszti.
Vszëm, ki escse eti du'ze osztánote,
'Zelém, da radoszt i veszeljé náidete.
Mi pa, ki od etec zdâ tà odhájamo,
Brezi falinge, szrečno domô pridemo!

Od devojk, szfálbice i drü'zbanov:

Vrle prijátelice nyénoga deklinsztva
Ino vszi vrsztnici nyénoga devojksztva:
Szfálbice, drü'zbanje i vszi, vszi dvornici,
Ki szte nyê szlûzili z-dobrôte vu szrdci.
Zahválím vam szrdca, za vszo prijaznivoszt,
Kak najprvle pridte i vi v-histva radoszt.

9. Drügi krátki szlobôd pri odhájanyi sznehé.

(Po sztarisini jemáni.)

Zdâ pa da szmo 'ze pri cili,
Doszégnoji, ka szmo steli,
Pri etoj postenoj hí'zi,
Jesztí, píti pre'zíveli.

Naj bô v-szvojem nôvom dômi
Prijétna lüdëm i Bôgi,
Vsza, dobra, ka sze je vcsila,
De tam obilno csinila.

Mládi sze vö naplészali,
Sztári sze pa naglédali,
Sze nam sika odhájati,
Nas drági kincs odpelati.

Obinta z-lübéznov toga
Vasega szina nôvoga,
Na ster'ga csér zavúpata
Ino z-lübézni prék dáta.

Ocsa, mati püsztite jo,
Vam i nam na lëpo diko,
Dajta 'znyôv vájni blagoszlov,
Da bode 'znyôv bo'zi áldov.

Bratje, szesztre i rodbina,
Szôszedje, znanci i szvádba,
Szfálbice ino drü'zbanje,
Osztante z-Bôgom vszi gôsztje.

'Zelte nyê blâ'zeni 'zitek,
Mëte vszi dober prebitek,
V-düsi, v-tëli vsza vugodna
I blagoszlov nebeszkgala!

Prefrigani szluga v zárði.

Voditeo — opát — edne zárde je na pár dni nikam odiso i je na szlugo zavüpo, naj pázi, csi do vszi barátje sli na polnocno meso. Szlugo je zëblo (zima je bila) vöni na dvoriscsi, gde je kape-lica bila, sztrázivati. Vö je vzeo zàto edno sztubo sz-tiszti sztüb, po steri szo barátje doli mogli itdi i on je v szvojoj toploj kamrici szamo tó csteo, kelkokrát düne vönë.